

Column

🕒 25 december 2022 🧑 Door Janneke Bosman

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin?

Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder

uitzondering dan regel, met alle vormen van samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Zo ook in de decembermaand met de feestdagen. Gezelligheid. Warmte binnen en vrieskou buiten. Brrrrr. En wat ziet het er op veel plekken gezellig en warm uit binnen, met de lichtjes aan. Daar warm je al bijna als vanzelf van op. Binnenkomen met verkleumde handen en voeten en dan vervolgens lekker opwarmen binnen met een dekentje, een kruik en natuurlijk met m'n vriendin en m'n kleine muppie bij me. Lekker met z'n allen rond de tafel en genieten van het lekkers, het samenzijn, cadeautjes uitpakken, de kerstboom versieren en spelletjes. Wat een fijne maand, december.

En ik weet nog maar al te goed dat dat ook anders kan zijn. Dat het voorheen juist ook anders was. Vroeger was ik thuis vaak de enige zonder aanhang, zonder vriendje, met de feestdagen. En dat voelde ergens toch vervelend en alleen, ook al was het te midden van mijn lieve familie. Al mijn zussen, ik heb er drie, hadden wel een vriendje. En ik niet. Wat wilde ik ook graag samen met iemand aan de feestdagen deelnemen. Aan de surprises met sinterklaas, aan het diner met kerst en samen natuurlijk het nieuwe jaar inluiden. Maar ik had hoop. Ik wist, ooit komt mijn man ook wel. En heb ik net als iedereen ook een vriendje.

Wat was dát wennen toen ik langzaam maar zeker begon te snappen dat er helemaal geen man naast me zal zitten bij het kerstdiner. Dat ik dat eigenlijk helemaal niet wil. Want tsja, daar werd ik onverwachts ineens totaal halsoverkop verliefd op een vrouw. Oef... Wil ik dat wel echt? Eerst was er dan ook lange tijd verzet. Ik met een vrouw? Ik met een vrouw aan mijn zijde aan tafel verschijnen? Dacht het niet.

Erg he. Zo dacht ik toen. Ik kom dan ook uit een dorp uit het zuiden des lands, misschien verklaart dat het deels. Ik kende werkelijk niemand anders die gay was. Dus ik wilde dit ook niet zijn. Ik wilde zijn zoals iedereen om me heen.

Maar na een lang proces wist ik: dit is wie ik echt ben. Ik ben Janneke en ik val op vrouwen. Dat proces heb ik aan te gaan. Want ik wil gelukkig zijn, mezelf kunnen zijn, en kunnen staan voor wie ik echt ben. Hoe moeilijk dat proces ook zal zijn. Langzaam ging ik het roze pad op. Super eng en ook onzeker. Maar wauw, wat kreeg ik er voor terug. Wat ging er een heerlijke en prachtige wereld voor me open. Nu snapte ik pas hoe de vork in de steel zat, en hoe fijn het allemaal kan voelen. Met de tijd verwisselde de

schaamte zich voor acceptatie. Met de tijd veranderde de acceptatie in trots, en voelde ik me uniek in plaats van anders en vies. En nu, vele jaren verder, voelt het als heerlijk normaal.

Nu vieren we met ons drietjes Sint, Kerst en Oud en Nieuw. Zo fijn, zo warm, en zo samen. En dan beseft ik me maar wat goed hoe dankbaar ik ben voor dit fijne roze gezin en dat ik uiteindelijk hier heb mogen komen.

*

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl